

ANALYSERNA

I Skandinavien och resten av norra Europa är skillnaderna mellan de olika årstiderna mycket stora. På grund av detta finns det olika säsonger, den kalla vintersäsongen och den varma sommarsäsongen. Skillnaderna mellan säsongerna är till exempel temperaturen, vegetationen, nederbörden och antalet ljusa timmar per dygn. Analyserna i den här undersökningen ägde rum under vintersäsongen. Detta innebär att platserna under tillfällena för analyserna användes på ett helt annat sätt än vad de skulle ha använts om det varit sommarsäsong. Detta har stor betydelse för analyserna med Gehls metod eftersom han anser att aktiviteterna påvisar om platsen är attraktiv eller inte. I övrigt påverkar klimatet inte analyserna. Förslagen på hur platserna skulle kunna förbättras kommer dock att vara utformade med hänsyn till både den varma och den kalla säsongen.

Cullens analysmetod, Fröslunda centrum

Sammanfattning

Baserat på seendet är platsen stimulerande eftersom den skapar spännande vyer, detta på grund av att torget är omslutet av byggnader och att det finns en liten nivåskillnad. Gällande platsen upplevs många olika sinnesförmimmelser då man rör sig på och i kanten av platsen. Tack vare utformningen kan man välja att antingen söka skydd längs fasaderna eller att exponera sig mitt på den öppna torgytan. Att kroppen hela tiden måste göra nya positioneringar av i vilka förhållande den befinner sig i gör att platsen inte upplevs som monoton. Platsen har många fina detaljer som tillför intresse och en stark karaktär. Dock är platsen sliten och ger ett splittrat intryck på grund av många detaljer av olika typer och olika modeller som inte håller ihop platsen. Jag hittade fyra olika tydliga funktionella budskap som styr användandet av Fröslunda centrum. Ett var markbeläggningen, och hur den bestämmer reglerna på platsen, ett annat är det funktionella budskap som gör att skylten som förbjuder infart med motordriva fordon är överflödig.

Seendet

När man rör sig i Fröslunda centrum märks att torget har starka väggar utåt som gör att den nästkommande vyn nästan alltid är dold, men när man väl kommit in på torget, som kan dyka upp plötsligt eller gradvis beroende på från vilken ingång man kommer ifrån så är nästintill hela torget möjligt att se. När man ska lämna torget gäller samma som när man kom till det, den nästkommande vyn, det vill säga utanför torget, är dold och dyker upp antingen plötsligt eller gradvis beroende på vilken utgång man väljer.

Serial vision av Fröslunda centrum:

Karan visar hur jag rört mig genom Fröslunda centrum och var bilderna är tagna

Bild 1. När man närmar sig centrumet från nordost ser man först bara ett hål i tegelväggen.

Bild 2. När man går in i hålet vänjer sig ögonen vid den lägre ljusstyrkan och torget utanför ses mest bara som ljus.

Bild 3. När man går i tunneln kan man plötsligt se att torget dyker upp på andra sidan, men synfältet är fortfarande begränsat.

Bild 4. Man börjar få en bild av hur torget ser ut.

Bild 5. När man kommer ut på torget öppnar det sig och man får en överblick över den öppna ytan.

(Bild 8)

*Bild 6-9. När man går över torget är synfältet mer eller mindre det samma, man får tillfälle att observera det som finns runt omkring. Det är en och samma existerande vy.
(Bild 7)*

(Bild 9)

Bild 10. Här börjar man sikta in sig på den utgång som man ska använda...

Bild 11. ...och riktar in sig mot den.

(Bild 14)

Bild 12. Höjdskillnaden gör att det som kommer i den nästkommande vyn inte direkt ses.

Bild 13-15. Den smala passagen och byggnaderna runt omkring gör att vyn inte förändras förutom i höjled på grund av nivåskillnaden.

(Bild 15)

Bild 16. Den existerande vyn byts plötsligt mot den nästkommande vyn när man kommer runt hörnet och lämnar centrumet.

I den här bildserien av Fröslunda centrum identifieras två av Cullens exempel. Det första fallet när man går in i centrumet, då går man genom ett hinder som helt avskärmar torget från platsen utanför och skapar upplevelsen att man rör sig från en plats till en helt annan. Den andra är när man rör sig fram till och uppför nivåskillnaden så skapas en intressant vy genom att allt som ska komma i den existerande vyn inte kan ses.

Platsen

När man vistas i Fröslunda centrum är det lätt att känna vad som är *här* eftersom platsen har tydliga gränser. Gränserna gör även att det som är *där* blir en okänd fortsättning. Det som jag upplevde som *här* vad den öppna torgytan som gav känslan av att vara mitt på platsen. Längs husväggarna, uppe på nivåskillnaden och på parkeringen upplevdes som att vara i utkanten av, vid sidan om platsen. Den starkaste känslan av att träda in på platsen eller att lämna den upplevdes när jag använde genomgångarna i nordost. Eftersom ingångarna är starkt definierade genom att vara små passager i huskropparna som först ger en känsla av att vara insluten blir kontrasten av att träda ut på det öppna torget stor. Dessutom träder man in på platsen från den trängsta öppningen till det hörn av torget där de omgivande byggnaderna är högst. Plättaken längs med fasaderna förstärker känslan av att kunna vara iakttagare av torget, vara på sidan av fast ändå ha kontakt med torget. Detta eftersom taken gör det möjligt att gå längs med fasaderna och känna sig insluten av de låga plättaken samtidigt som man tittar ut på torget. För att beskriva de känslor som kan dyka upp vid ett besök i Fröslunda centrum använder jag samma färdväg och bilder som vid serial vision.

Kartan visar hur jag rörde mig genom Fröslunda centrum, var bilderna togs samt vilka sinnesförmåelser jag upplevde

Bild 1. Utanför. Utanför centrumet är den första känslan som dyker upp är känslan av att vara utanför i det kända här och vetskapen om att man ska gå mot den okända fortsättningen. Passagen mot fortsättningen känns liten på grund av den massiva tegelväggen som omsluter ingången.

Bild 2-4. Omsluten. När man kommit in i passagen känner man sig starkt omsluten och kroppen placerar sig som att vara inuti huskroppen. I början av passagen är fortsättningen fortfarande okänd men i slutet av den har situationen bytts mot att vara i det kända här och blicka ut över det kända där.

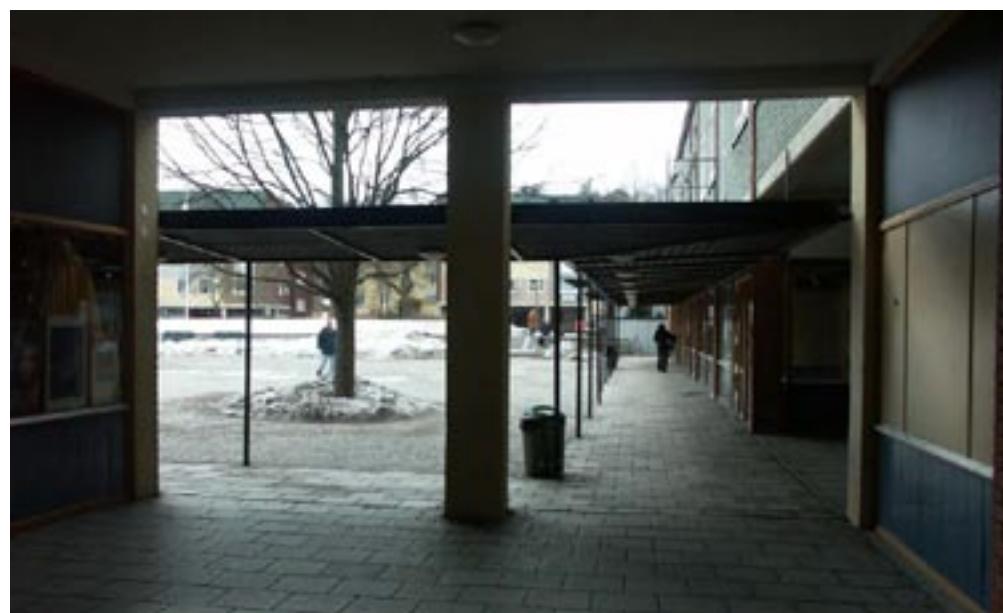

Bild 5-11. Gå ut på, vara mitt på och närma sig andra sidan. När man lämnar passagen känns det att man går ut i något nytt, man känner hur stödet från väggarna försvinner och hur kroppen sticker upp från den platta ytan. När man går över torget förändras helt tiden känslan från att gå ut på, vara mitt på och närma sig kanten där man kan få stöd igen. När man går ut på torget reagerar blicken direkt och söker en riktning och ett mål att gå mot.

Bild 16. Den okända fortsättningen blir där. När man länkats till slutet av rampen dyker fortsättningen upp bakom hörnet på byggnaden och det okända blir det kända där.

Bild 12-15. Länkas vidare. När man kommit till andra sidan torget och den utgång som blicken riktade in sig på infinner sig åter igen relationen mellan ett känt här och en okänd fortsättning som man genom rampen länkas vidare till.

Innehållet

Karaktären på platsen är tidstypisk för 50-talet. Personligheten som ett gemensamhetsforum verkar med tiden ha blivit svagare eftersom funktioner som restaurang, biograf och kvällsöppet café som lockade invånarna att vitas på platsen har försvunnit. Skalan är anpassad för fotgängare, med en storlek som gör att platsen är lätt att överblicka både i längdled och höjddled. Byggnadernas höjd och placering är anpassad så att torget får mycket solljus med enplanshuset i sydväst. Materialen på torget är rött tegel som är slammat mot torget i gröna pasteller, betong, slät och korrugerad eternit, cementmosaik, granit och teak. Det finns en fontän på nivåskillnaden i den sydvästra delen av torget. Eftersom platsen inte är omgjord mer än några detaljer så finns inga starka influenser från utveckling eller andra tidsepoker, detta i sig gör platsen unik. Något som tillkommit till platsen är plåttaken längs fasaderna som man kan känna inte riktigt passar in och olika årgångar och modeller av papperskorgar. Begränsningen av parkeringsytan med stenpollare och låga stenmurar är vackra och av beständiga material. Mönstret på torgytan är en intressant detalj som stimulerar besökarna tillsammans med nivåskillnaden som tillför en avdelad, grönare plats med översyn över torgytan. Fasadernas och betongpelarnas färg flagnar vilket ger en känsla av att platsen inte tas om hand om, detta förstärks av papperskorgar som står på marken. Utbyggnaden på livsmedelsbutiken är av många olika material och har synliga, silvriga ventilationstrummar som stör synintrycket av platsen. På nästkommande sida presenteras ett urval av detaljerna.

Det funktionella budskapet

Skylten förbud mot infart med motorfordon hade inte behövts eftersom markbeläggningsen och muren är funktionella budskap som visar vart ytan för parkering är.

Markbeläggningsen vid infarten till parkeringen visar tydligt att bilarna för att komma in på parkeringen måste köra över trottoaren, fotgängarnas revir.

Ett funktionellt budskap är staket på bilden som visar att området innanför skiljer sig från det offentliga torget och tillhör kontoren. Även om det finns luckor i staketet känns det som att korsa en gräns om man kliver in innanför staketet.

Vid fordonens infart till Fröslunda centrum statuerar lyktstolparna tydligt ett funktionellt budskap att här börjar/ slutar något, det bildar en ingång.

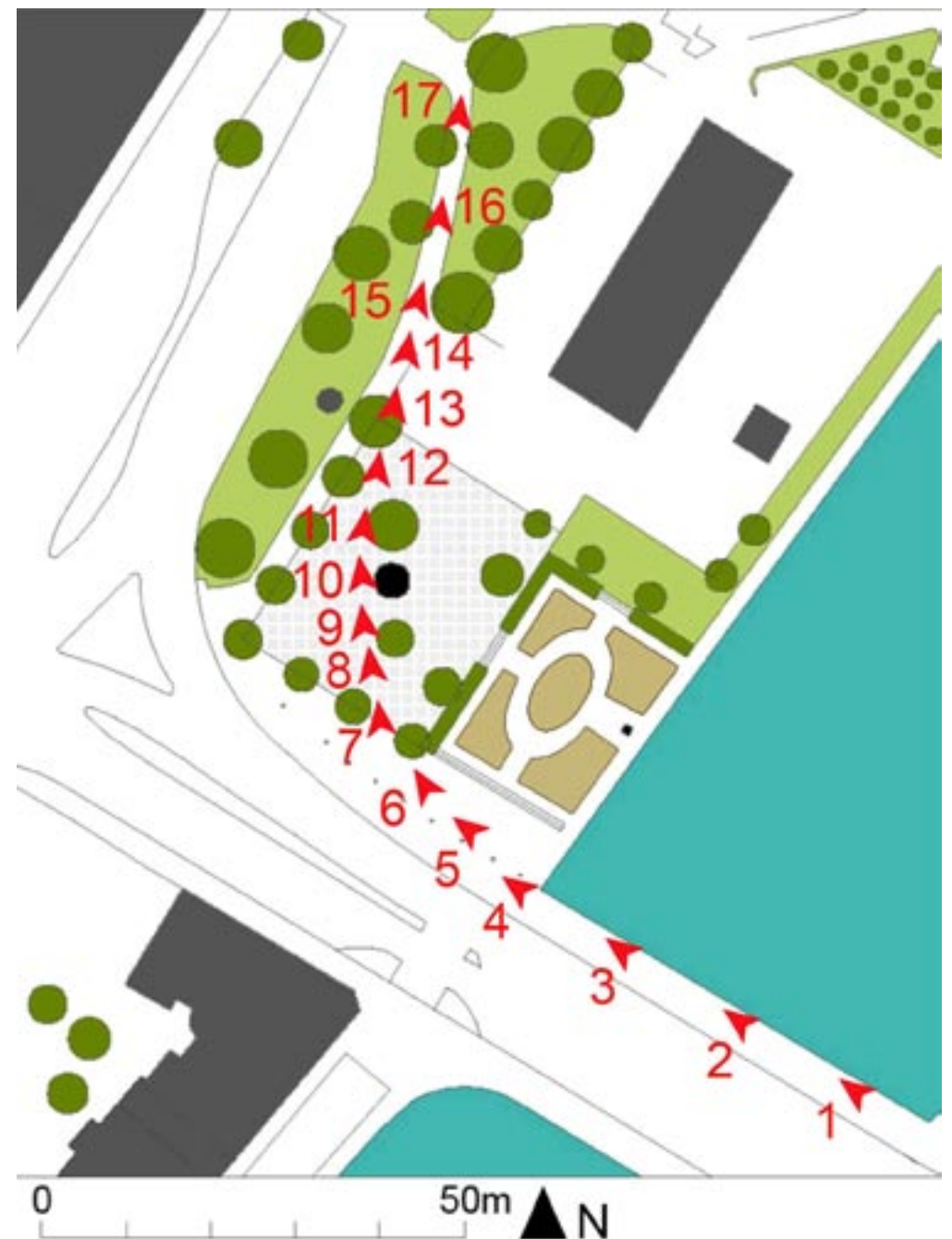

Sammanfattning

Eftersom gles vegetation är det enda som avskärmar platsen finns inga visuella överraskningar, man kan hela tiden förbereda sig på vad som ska komma. Dock erbjuder platsen olika intressanta vyer eftersom det finns många element som skiftar plats medan man rör sig. Gällande platsen och kroppens uppfattning om sin placering är det inte några starka känslor som dyker upp detta eftersom gränserna smälter ihop och avsaknaden av dominerande element och kontraster. Positivt är dock att platsen ger trygghetskänsla och man känner sig inte utlämnad även fast man vistas på en öppen plats. Platsen har många kvalitéer som exempelvis statyn, fontänen, beständiga material samt all grönska men helhetsintrycket av platsen störs av mängden olika detaljer som gör att platsen inte upplevs till fullo. Det var svårt att hitta tydliga funktionella budskap men markbeläggningen och pollarna budskap skapar en konflikt och lämnar ytan emellan utan tydlig funktion utan att varken tillhöra vare sig gång- och cykelvägen eller Smörtorget.

Seendet

Smörtorget syns på lågt håll eftersom det är öppet runt omkring och torget har vegetation som sticker upp och markerar platsen. Platsen är lätt att överblicka även om man inte kan se hela platsen i en och samma vy. Detta på grund av att vegetationen som avskiljer platsen inte är kompakt utan gör det möjligt att ana den nästkommande vyn, i alla fall nu under den kalla säsongen innan löven har spruckit ut. Vegetationen delar upp platsen i två rum, gör så att det bildas olika vyer på Smörtorget samt att det blir en platsbildning som man kan gå in i.

Kartan visar hur jag rörde mig på Smörtorget samt var bilderna är tagna

Bild 1-3. I den existerande vyn kan man se Smörtorget avlägset som en samling träd.

Bild 4-5. Man kan börja ana att det finns en platsbildning bland träden, man kan tänka sig vad som blir den nästkommande vyn.

(Bild 2)

(Bild 3)

(Bild 5)

Bild 6. Man lämnar sedan den existerande vyn och ser in i den nästkommande, även om man fortfarande inte kan se allt.

Bild 7. Man går in i den nya existerande vyn och hela platsen finns i synfältet.

(Bild 10)

Bild 8-10. Man kan se hela platsen.

(Bild 9)

Bild 11-14. Man börjar att spana och sikta in sig på vad som kommer att bli den nästkommande vyn.

(Bild 12)

(Bild 13)

(Bild 16)

(Bild 14)

(Bild 17)

Bild 15-17. Den nästkommande vyn blir gradvis mer och mer visuell och den blir den existerande vyn.

I bildserien av Smörtorget ser man hur träden hela tiden skiftar plats och gör att vyerna ändras även om det inte gör att hela vyn ändras. Genomsiktligheten på platsen gör att den nästkommande vyn aldrig blir någon överraskning eftersom skiftningarna sker gradvis. Från bildserien kan paralleller dras till Cullens första exempel om det utvecklande dramat mellan geometriska former som utvecklar sig desto mer man rör sig. De geometriska formerna i Smörtorgetts fall är träden.

Platsen

På Smörtorget är det vegetationen som definierar de väggar som finns och skapar rumsformationer. Men känslan av att vara insluten på platsen blir aldrig stark eftersom det inte finns några täta kanter eller tak. På grund av träderna och häcken känner man sig inte heller oskyddad och uppstickande som man kan känna på en öppen plats. Skarpheten mellan att vara i rummet och utanför förändras även på grund av att lövverket skiftar under året och är olika tätt och genomsiktbart. Den starkaste känslan av *här* och *där* finns mellan de två rumsformationerna, mellan torgytan och den planterade ytan, eftersom häcken är det starkaste avdelade elementet på platsen och öppningen mot torgytan är den mest markerade. Denna passage skapar nyfikenhet och en kontrast i rummet. För att beskriva de känslor som kan dyka upp vid ett besök på Smörtorget använder jag samma färdväg och bilder som vid serial vision.

Kartan visar hur jag rörde mig på Smörtorget, var bilderna är tagna samt vilka sinnesförmåelser jag upplevde

Bild 1-3. Upphöjd. När man går över Rådhusbron känner man sig lite upphöjd kring den öppna omgivningen. Man har stöd av räcket och lyktstolparna som gör att man känner sig säker och de visar riktningen. Både här och där är känt eftersom man ser vad som kommer längre fram.

Bild 4-6. Korsar en gräns. När man lämnar bron, och kommer in på fast mark känns det som om man har mer kontakt med platsen, men så länge man befinner sig på vänster sida om pollarna, som skapar en gräns, så är trottoaren här och smörtorget där. När man byter sida till höger om pollarna så känns det som om man har kommit till utkanten av platsen och har nu möjlighet att gå in i den.

Bild 7. Träda in. När man träder in i rumsbildningen känns det som om man lämnar det gamla här och träder in i ett nytt.

Bild 13-17. Gå ut ur och vidare. När man kommer ut på gång- och cykelvägen känns det som om man börjar gå ut ur rummet men gränsen är flytande och det går inte att säga exakt var gränsen går. Även då man lämnar rummet befinner man sig i ett känt här som övergår i ett känt där.

Bild 8-12. Korsplatsen. När man korsar torget känns det som om man har ganska mycket stöd av omgivningen hela tiden även om kroppen placerar sig mitt i rummet. Känslan av stöd hela tiden beror på att rummet är litet och det inte är helt tomt och öppet.

Innehållet

Smörrtorget har historia ända tillbaka till Eskilstunas grundande och stilen på platsen har influenser från många olika tidsepoker. Exempel på detta hamnmagasinen från andra delen av 1800-talet, träden från början av 1900-talet som härstammar från när platsen var hamnparken, plats för torghandel och det sista moderna tillskottet från det senaste årtiondet i form av den planterade delen av torget. Materialen på platsen är grönska som träd, buskar och plantor, natursten, asfalt, grus och betong. Skalorna runt omkring platsen är varierande men på platsen känns skalan som ganska liten på grund av de låga träden närmast torgytan. Platsen känns inte unik eftersom den innehåller, med undantag av fontänen, element som återfinns på många andra platser, inte heller utformningen känns speciell. Det är en fin plats men den har inget som väcker intresse eller nyfikenhet. Smörrtorget är utsmyckat med en fontän och en staty som tillsammans med den planterade ytan och all grönska gör att platsen känns som ett pittoreskt inslag i staden. Platsen har en mängd olika sorters elskåp och andra detaljer så som stolpar runt träden, en offentlig toalett, ett fågelbord samt pollare. Alla dessa detaljer inkräktar på platsens karaktär som en grön, urban plats. På nästkommande sida presenteras ett urval av detaljerna.

Det funktionella budskapet

Den låga träbalken längs kajkanten ger ett funktionellt budskap om var kanten går och ger en varning om att det inte är säkert att gå utanför den.

Pollarna visar var gränsen mellan gång- och cykelbanan samt Smörtorget går men markbeläggningen av asfalt och vegetationen ger ett annat, motsägande, funktionellt budskap om vart gränsen går.

Cullens analysmetod, Sveaplan

Sammanfattning

Visuellt är platsen inte stimulerande eftersom det uppstår få och ointressanta vyer på en stor yta. Gällande platsen så känner man sig antingen utlämnad på parkeringen eller stödd av den starka väggen nära byggnaden. En tredje känsla kan man uppleva inuti entrén under de öppna timmarna, passerar man den, vilket de flesta gör så blir platsen mer upplevelserik. Känslorna av positionering kan även de beskrivas som monotona efter som det finns få valmöjligheter och variationer i utformningen som skulle kunna framkalla upplevelser. Platsen upplevs som detaljfattig beroende på att detaljerna inte är attraktiva eller skapar något större intresse. Detaljerna gör platsen funktionell, med uppsamling av skräp, fimpas och kundvagnar men de bidrar inte till att göra platsen attraktiv eller karaktäristisk. Det var svårt att finna funktionella budskap, vad som är bilfri zon kändes som självklart, att budskapet framkallar en sådan känsla av självklarhet är ett tecken på att det är ett bra och tydligt budskap. Även det funktionella budskapet med belysningen var intressant eftersom den framför en diskriminering av fotgängare och cyklister i förhållande till fordon som troligtvis inte är menad.

Seendet

Om man närmar sig Sveaplans centrum från nordost får man en översyn över hela platsen, om man kan se över eller emellan alla bilarna. Närmar man sig platsen från någon av sidorna, från nordväst eller sydost, ser man halva platsen, fram till entrén i glas. Det finns inget som sticker upp och skymmer på platsen förutom bilar, skjulen för kundvagnarna och en reklampelare, men inget av detta skymmer mycket eller gör så att en intressant vy skapas. Platsen är visuellt mycket monoton.

Serial vision av Sveaplan:

Kartan visar hur jag rörde mig på Sveaplan samt var bilderna är tagna

Bild 1-4. Man närmar sig platsen utan att förstå att det finns en plats där och vad den nästkommande vyn kommer att vara.

(Bild 2)

Bild 5-6. Platsen blir gradvis synlig.

(Bild 3)

(Bild 6)

(Bild 4)

Bild 7-9. Man ser hela platsen fram till entrén i glas och har bra överblick om vad som finns runtomkring.

(Bild 8)

Bild 11. Man är inne i entrén och kan nu se den nästkommande vyn på andra sidan av entrén.

(Bild 9)

Bild 10. Man ser in i entrén.

Bild 12-14. Hela den andra delen av platsen är synlig och har blivit den nya existerande vyn, men man ser även hela tiden vad som kommer att komma sedan.
(Bild 13)

(Bild 14)

Bild 15. Det man såg längre bort tar helt över och man kan inte längre se platsen om man inte vänder sig om.

I bildserien ses inga drastiska förändringar som skapar intresse eller nyfikenhet. Allt sker gradvis och det mesta är synligt från och med att man först ser platsen. Denna serial vision kan inte jämföras med någon av Cullens exempel. Det finns visserligen en nivåskillnad, men eftersom man går förbi den i nedförbacke döljer den ingenting utan ger möjlighet att få en ännu bättre överblick. Men även då man går åt andra hållet så skapar nivåskillnaden ingen skillnad eftersom den är så flack att man kan se hela platsen fram till entrén ändå. Eftersom kontraster saknas känns platsen likformig och mer utsträckt än den egentligen är.

Platsen

När man rör sig till och från platsen blir det uppenbart att det saknas länknings mellan parkeringen och ingången. Parkeringen och platsättningen utanför entrén är nästan helt separerade och känns som två olika *bär*. Platsen har bara en definierad kant, väggen mot centrumet, som kan ge stöd åt dem som vistas på platsen. Ute på parkeringen känns det som om man är väldigt utsatt, antingen känner man sig liten och sårbar bland alla bilarna eller om parkeringen är tom så känns det som om man är väldigt sårbar och uppstickande, som om man inte hör dit. Nära väggen är platsen att stå på ganska smal men det känns tryggare att vistas nära väggen än på parkeringen. Om bankomaten är upptagen och man måste stå i kö känns det som om man ockuperar den yta som är till för att gå på. Det tryggaste stället att stå på är närmast entrén, vid sidan av, under taket, där känner man sig mindre utlämnad än i övrigt. Inuti entrén är det trångt och det känns som om man snabbt måste passera för att inte blockera utrymmet. För att beskriva de känslor som kan dyka upp vid ett besök i Sveaplans centrum använder jag samma färdväg och bilder som vid serial vision.

Kartan visar hur jag rörde mig på platsen, var bilderna är tagna samt vilka sinnesförmåelser jag upplevde

(Bild 1-6)

Bild 1-6. (Till vänster) Vid sidan av. Gående på gång- och cykelvägen blir hela den sidan om vägen här och allt på andra sidan där. Det känns som om man går vid sidan av. Där är den okända fortsättningen till att börja med men under promenaden blir den till ett känt där. Det finns inga starka element som framkallar starka känslor av kroppens position på platsen, mer kanske att man kan känna gång- och cykelvägen som en länk som leder vidare. Träden och staketet skapar små, icke kompakta väggar som stärker den avlånga formen på vägen som länk. Väggarna ger visst stöd och gör så att man inte känner sig helt utlämnad.

Bild 7-10. På ena sidan av platsen. När man korsat vägen och går in på platsen blir allting fram till entrén här och fortsättningen inuti och på andra sidan är okänd. Eftersom platsen är så smal kan man inte välja om man ska gå mitt på eller i kanten av, det känns som om det är samma sak.

Bild 11. Mitt emellan. Inuti entrén av glas känner man sig omsluten på grund av det lilla utrymmet. Men känslan är inte jättestark eftersom man väggarna är transparenta. Både här och där är kända.

Bild 12-15. På andra sidan. När man går ut ur entrén till andra delen av platsen upplever man samma sak som på andra sidan, man får stöd av den staka kanten, väggen och eftersom det är så smalt så blir det mitt på oavsett vart man går. Även här är relationen ett känt här och ett känt där.

Innehållet

Platsen är från början av 80-talet och har inga spår från dess tidigare användning som järnvägsområde. Skalan och byggnaden är inte anpassad till besökarna utan är utspridd och konstig, detta bland annat för att det på fasaden ser ut som en våning fast det är två. Fasadmaterialen är betong, gult tegel, glas samt vit, blå och svart plåt. Det finns ingen direkt stil på platsen, det mesta är standardmodeller och det känns som om det inte finns speciellt mycket åtanke nedlagd bakom utformningen. Detaljerna är ditsatta för att de behövs, som exempelvis cykelställ och papperskorgar. Platsen är full med reklam men inte heller reklamaffischerna har någon gemensam layout. Inuti entrén kan man se lite större engagemang än i övrigt med konstgjorda växter, papperskorg med sortering och en bänk i gjutjärn och trä. Karaktären är som hos en extern handelsetablering även fast centrumet ligger centralt i Eskilstuna. Karaktären kan beskrivas som bekvämt och billigt med nära till bilen och snabbt in, spendera pengar och snabbt ut. Eftersom platsen ser ut som standardiserade handelsetableringar som finns överallt i Sverige känns den inte unik samt saknar identitet och personlighet. På nästkommande sida presenteras ett urval av detaljerna.

Det funktionella budskapet

Det finns inget som säger var det är tillåtet för bilar att köra och inte, men markbeläggningen, den lilla nivåskillnaden och pollarna gör det klart för besökarna var det är en bilfri zon.

Belysningen på platsen ger ett funktionellt budskap som kan stöta bort besökare till fots eller med cykel genom att den är anpassad för besökarna som kommer till platsen med bil. För de som väljer att ta sig till platsen till fots finns ingen anpassad belysning. På grund av belysningen utstrålar platsen att den välkomnar bilister men inte fotgängare.

Slutsatser från Cullens analysmetod

Fröslunda centrum fick det mest positiva resultatet när det gäller seendet och platsen samt att platsen hade flest funktionella budskap. Att jag lyckades hitta flest funktionella budskap där kan inte värderas till att det gör platsen attraktivast eller ej eftersom platsen måste ha behov av att förmedla ett budskap för att de ska vara nödvändiga. Att Fröslunda centrum fick positivast analysresultat känns förståeligt eftersom den är den mest varierade platsen av de tre och detta är mycket viktigt enligt Cullen. Brister är detaljerna som skulle kunna förbättras och att det inte händer så mycket visuellt när man befinner sig inne på torget.

Smörorgetts resultat känns varken bra eller dåligt och om platsen skulle överraska mer och fånga mer intresse så kanske den skulle bli mer attraktiv än ”bara en plats som man passerar”. Platsen saknar enligt analysen starka element som kan framkalla starka sinnesförmåelser eller dramatiska synförlopp.

Resultaten från analysen av Sveaplan känns inte positiva eftersom det inte finns intressanta vyer, platsen framkallar inte varierande känsloupplevelser samt att detaljeringen är bristfällig.

